

РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ»

Одним з найдієвіших інструментів формування професійних компетенцій майбутніх фахівців з вищою освітою на сьогодні є тренінгові технології в навчанні, в т.ч. і рольові ігри. Суттєвий внесок у розвиток теорії рольових ігор здійснили Я. Морено (метод психодрами), Дж. А. Келлі (терапія фіксованої ролі), Дж. Вольп та А. Лазарус (репетиція поведінки).

Рольова гра в межах дисципліни «Управління конфліктами» є не лише засобом активізації студентів, а й сприяє їх емоційному збагаченню, подоланню комунікативних бар'єрів, накопиченню соціального досвіду тощо. Так, відіграючи різноманітні суперечливі виробничі ситуації, у майбутньому студент впевненіше почуватиметься в реальному конфліктному діловому спілкуванні. Особлива цінність рольових ігор полягає в тому, що, незважаючи на вигаданість ролі та ситуації, користь набутого досвіду цілком реальна.

Наприклад, імітаційна гра «Батько-дорослий-малюк», запропонована студентам у межах вивчення теорії трансактного аналізу Е. Берна, сприяє самопізнанню та корекції власної поведінки. Крім того, надає можливість розпізнавати і протистояти так званим «іграм-маніпуляціям», тобто схемам поведінки, які напівсвідомо або несвідомо застосовуються опонентом з певною метою, але прихованою мотивацією.

Рольові ігри при опануванні основних засад емоційного менеджменту дозволяють не лише відпрацювати навички управління емоціями, але й знизити емоційну напругу і покращити соціально-психологічний клімат у групі.

Вивчення особливостей асертивної поведінки в межах даної дисципліни із застосування елементів рольової гри передбачає цілеспрямовану роботу над такими особистісними характеристиками, як агресивна або пасивна поведінка учасників.

Ставши носіями таких ролей, як: керівник, підлеглий, розлючений клієнт, ображений колега, ненадійний партнер, студенти починають усвідомлювати, що в реальному діловому спілкуванні доводиться дотримуватися досить жорстких норм і

правил, враховувати специфіку та обмеження тої чи іншої соціальної ролі.

Отже, застосування рольових ігор у межах дисципліни «Управління конфліктами» є засобом підвищення студентської активності, виявлення та коригування соціально-особистісних якостей майбутніх фахівців, а також напрацювання навичок поведінки в конкретних ситуаціях суперечливої взаємодії. Однак, при проведенні навчання в ігровій формі особливого значення набуває професійна компетентність викладача для уникнення помилкових висновків і закріплення некоректних поведінкових моделей.

*Кицак Т. Г., доц.,
Коваленко І. Ф., доц.,*
кафедра управління персоналом та економіки праці

РОЛЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ УДОСКОНАЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Ми живемо в епоху глобальних соціальних та економічних змін, на порозі інформаційної ери, яка визначає нові цивілізаційні стандарти. В інформаційному суспільстві успіх розвитку є результатом умілого примноження та використання ресурсів знань, обсяг яких зростає швидкими темпами. Завданням освіти є ефективне перенесення знань у свідомість їх користувачів і вміння успішно їх застосувати у всіх сферах життя.

У нових непростих соціально-економічних умовах Української держави, політична, соціальна, економічна та інтелектуальна трансформація нашого суспільства відбувається в досить стислому часовому форматі, від сучасного економіста вимагаються нові знання і, що найголовніше, стійкі професійні вміння та навички.

Дана тенденція формує розвиток нових напрямів удосконалення концепції сучасної ефективної освіти, парадигма якої має бути наповнена якісним практичним змістом. Тому що тільки максимальне наближення теоретичних розробок до їх практичного втілення у сферах народного господарства формуватиме опти-